

На Київщині обговорили вимоги до журналістів (ВІДЕО)

Незалежну журналістику називають одним зі стовпів демократичного ладу в суспільстві. Такі очікування спричиняють і високі вимоги до тих, хто обирає для себе цю професійну стежку. Нарікають на надмір теорії в журналістській освіті, брак практичного досвіду й невідповідність потребам медіаринку. Змінювати ситуацію на краще налаштовані й в Українському гуманітарному інституті (УГІ) під Києвом .

Людмила Штанько – ректор Українського гуманітарного інституту: “У зв’язку з тим, що новий закон дозволяє навчальному закладу мати автономію у підготовці освітньої програми, ми вводимо зміни. Але наша зацікавленість у тому, щоб наші зміни задовольняли нашого споживача, тобто нашого роботодавця, до якого потім наші випускники приходять. Тому на сьогодні для нас голос роботодавця дуже вагомий. І це взагалі західно-європейська така тенденція, коли дійсно університети долучають до формування своїх академічних програм саме практиків-роботодавців”.

Для відкритої розмови за круглим столом уперше зібралися викладачі Українського гуманітарного інституту і працедавці – менеджери медіа-груп “Надія” з України, “Сперанца” з Молдови та “Надежда” з Росії.

В’ячеслав Дем’ян – генеральний директор Медіа Групи “Надія”: “Багато років тому ми від телеканалу спілкувалися с навчальним закладом УГІ з приводу того, щоб відкрити кафедру журналістики. Вони зі свого боку також мали зацікавленість у цьому. Були спільні зусилля для цього докладені, і тоді ми важко уявляли собі, що пройде кілька років, і що все це відбудеться, що кафедра журналістики є в Українському

гуманітарному інституті, і є вже перші випуски, і є вже люди, які працюють на телеканалі “Надія”.

Викладачі кафедри журналістики Українського гуманітарного інституту презентували результати дослідження очікувань ринку праці щодо випускників. Згідно із опитуванням, працедавці віддають перевагу практичним навичкам і, відповідно, навчальним дисциплінам, які ці навички виробляють. Разом з тим, журналісти вважають важливими для співробітників-початківців такі якості, як мотивація, відповідальність, розуміння суспільно-політичних процесів у країні і врахування редакційної політики.

В’ячеслав Дем’ян – генеральний директор Медіа Групи “Надія”:
«Потрібно жити в середовищі тих людей, які нас оточують. Журналіст тільки тоді є фаховим журналістом, якщо він комунікує інтенсивно із суспільством через різні засоби масової комунікації, і в першу чергу через соціальні мережі. Якщо людина комунікує не просто зі своїм вузьким колом, а комунікує для широкого загалу, комунікує з професійною спільнотою, то така людина вміє виходити із з певних ідеологічних рамок, і вона вміє широко конструктивно мислити».

Керівник медіа-групи «Надія» в Україні В’ячеслав Дем’ян наголосив, що аудиторія не хоче просто споживати новини, а прагне спілкуватися з авторитетними медійними персонажами, які викликають її довіру. Відтак, майбутній журналіст має бути яскравою розвиненою особистістю.

В’ячеслав Дем’ян – генеральний директор Медіа Групи “Надія”:
“Звичайно, ми тут не говоримо про такі речі, як фаховість, як своєчасність виконання своєї роботи, це само собою зрозуміло. Для нас дуже важливим є широкий погляд на життя, наявність внутрішнього вектору, певного стержню, певної дорослості. Така людина стає цікавою, така людина стає об’єктивною, така людина стає тим, кого ми називаємо фаховий журналіст. У цілому думка респондентів очікувано звелася до того, що академічна освіта має бути практично орієнтованою”.

Не оминули стороною і соціальні аспекти подачі матеріалу у ЗМІ, та поговорили про взаємодію духовної та професійної складової журналістської роботи.

Максим Балаклицький – редактор служби новин Медіа Групи “Надія”: «Сьогодні національні телеканали України збирають десятки мільйонів осіб щоденно перед своїми екранами. Ми бачимо, що деколи [у журналістів] виходить заробляти гроші також. Що не потрапляє в таку висококонкурентну спеціалізовану, спрямовану на пропаганду медіа-сферу, [то] це аспекти соціальної відповідальності преси. Це соціальні шанси, турбота про [позитивні] цінності, ціннісна орієнтація, тобто це сім’я, це мораль, це обслуговування інформаційних потреб меншин”.

Даниїл Ребанд – директор відділу радіо і телебачення Євро-Азіатського регіону: “Создавая христианское телевидение, мы ставили цели не замыкаться на себе. Оно не может быть закрытым. Христианское телевидение, это телевидение для общества, это донесение до общества евангельских принципов жизни, счастливой жизни. В светской журналистике сегодня очень развит [принцип:] чем горячее новость, чем зрелищнее сюжет и кровавее картинка показана, тем считается и больше лайков, и больше впечатлений. Я не вижу христианскую журналистику такой, кровавой. Я вижу, что це христианской журналистики несколько другая – принести Добрую Весть, принести людям надежду, раскрыть, что даже в самой сложной ситуации у него, у человека, который верует в Бога, есть надежда и есть будущность”.

До дебатів круглого столу приєднався і директор радіомережі «Сперанца» в Молдові Сергій Мирон. Він розповів, що колись вони вирішили робити радіо на соціальній тематиці для широкої аудиторії. І не прогадали. Уже придбали власну радіомережу, працює сім радіостанцій, які покривають близько 70 відсотків території республіки. І вже зовсім скоро планують розпочати мовлення ще в трьох містах Молдови, вийшовши, відтак, на національний рівень.

Сергій Мирон – директор радіомережі «Speranta» в Молдові: “У нас 10 процентов всего контента – это религиозный контент. Ежедневно где-то два или три часа у нас такого материала. Но этот контент так предлагается, там нет пропаганды религиозной. Мы просто обсуждаем общие христианские проблемы. Таким образом, у нас есть и воспитательный контент, и здоровье, и экология, и религиозный контент. Во всех передачах мы стараемся подавать материал с позитивной точки зрения, и даже если появляется проблема, и она негативная, мы пытаемся всегда выводить позитивные выводы и подать ее так людям, чтобы они поняли, что жизнь это не только ссоры, пропаганда, катастрофы, трагедия. А что жизнь это есть [еще и] позитив, счастье и улыбка”.

Валерія Полторацька, Дмитро Білий, Буча, “Вісті “Надії”